

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 125. At ille relicta findone nudus prosugit ab eis. v. 51.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

vt te plus cæteris hominibus per gratiam tuam amem, colam, sequar in innocentia cordis & corporis, amore tui flagrans: & si fors per fragilitatem vel violentiam aliquam contigerit me à te separari; non differatur separatio in longitudinem dierum; sed statim cum Ioanne ad te redeam, tecum viuam constans, in tua felicitate felix, in tua tribulatione tribulatus, in passione tecum patiens, in angustijs tolerans, in cruce socius, in morte commoricens, & in vita noua conresurgens.

§. 124. *Et tenuerunt eum. v. 51.*

Non miror iam in Actis martyrum multos reperiri Adauctos, in via ad martyrium ab euntibus vel correptos, vel se sponte offerentes, ecce in hoc adolescente cæpit quod postea Spiritus S. impleuit, iam gusto primitias Spiritus S. cum video iam tum adolescentem solum sequi. Pergite adolescentes, vos estis primi fructus Dominicæ passionis, pergite & nudi euolate ad Christi trophæum, ite, etiam inuitis parentibus ad sacram vitam, sequimini Christum, habetis exemplum.

Domine Deus amor noster, qui voluisti vt hic adolescens tecum caperetur externe, quia tecum captuserat amore interno, rogo etiam atque etiam te humillime, vt tibi se multi adolescentes adiungant, imo ligari, teneri, amore indissolubili tecum manere velint, vt nulla sit vnquam illis quiescens dies, & hora, nisi quiescant in te, super omnem creaturam, super omnem gloriam & honorem, super omnem potentiam & dignitatem, super omnem scientiam & subtilitatem, super omnes diuitias & artes, super omnem suauitatem, & consolationem, super omnem spem & promissionem: denique super Angelos & Archangelos, & super omnem exercitum cæli, super omnia visibilia & inuisibilia, & super omne quod tu Deus meus non es.

§. 125. *At ille relicta sindone nudus profugit ab eis. v. 51.*

Sindonem esse genus vestis lineæ corpori aptatæ, sed ita, vt facile dorso indui & eximi possit, instar tunicæ, dicunt alij, alij operimentum vocant vel pallium, & hic adolescens tali amictus sindone super nudo aufugit nudus, reiecta illa & relicta haud dubiè timore perculsus supplicij, aut amore indicandi B. Mariæ Virgini quid actum sit de filio eius: exiit autem illam sindonem, quia alba erat de nocte ne videretur in tenebris, & incognitus aufugeret, absque dubio permittente id Iesu, vt Matrem eius desolatam tanquam notus consolaretur, vel præsentia sua, vel dictis eorum quæ viderat & audierat de Iesu, licet acerbissima forent: & vt altero etiam die quid ageretur de Christo spectaturus rediret, & continuò referret piæ matri:

L 2

fic

fic. implebantur scripturæ dicentis, ipsum neminem inuenisse auxiliatorem aut consolatorem. Mysticè autem hic adolescens factò suo docet, si dum Christum sequimur atque hostes virtutis nos cum Christo perdere querant, & de suo numero facere fugiendū: mox esse ab eis, etiam cum iactura vestis, hoc est bonorum externorum & corporis, quo anima saluetur cum Ioseph.

Domine tenebræ seruiunt huic adolescenti. Bono ad bonum: sed quantum eheu malis ad malum seruiunt! qui non currunt ad B. Virginem matrem tuam, vel templà, vel exercitià pia: sed prò pudor, ad homicidia, latrocinia, veneficia, lupanaria, luxuriam, potationes, iras, rixas, contentiones & alia opera carnis, vt merito, si optare liceret, optaremus tenebras nullas esse, nec noctes opacas, ne tu Deus, amor meus, toties in nocte & tenebris offendereris: quidquid autem & quantum eis fauentibus deliquim, tu scis Domine: ideoque doleo, & peto gratiam vt deinceps non in tenebris, sed lumine tuo ambulem à peccatoribus segregatus, tuis amicitia vnitus.

§. 126. Et adduxerunt Iesum ad Summum Sacerdotem: v. 52.

Euangelista hic nil loquitur de Anna, socero Caiphæ, ad quem dicitur. Euangelista asseruit eum primo ductum esse ex horto: sed prætermisso tendit ad rem, & ad consilia de Christo. In domo enim Annæ nullum concilium, nulla conuentio facta fuit, sed in palatio Caiphæ Summi Sacerdotis anni illius: huc ergo adduxerunt Iesum vt iudicaretur, iudicio quam iniusto, tam horribili. Sed! quando illuc ducebatur quantæ putabimus ei ignominia fuisse illam ærumnosam circumductionem! tam ob corporis imbecillitatem, (quod penitus debilitatum ob sanguineum sudorem, & nunc festinanter, cum petulanter & ferociter trahentibus pergere debebat, per vias asperas & obscuras, ad milliare Italicum extensas: tanto enim hortus distabat à domo Caiphæ) quam trahentium feritatem, quia absque dubio, instar canum in captam prædâ, initio sæuissime grassati sunt: oderant enim eum ministri, sicut Domini, eoque magis contumelia afficiebant: quot scommata audire debuit, quot pedum trusiones & manuum in caput, in dorsum, in ventrem vibrationes, quot alapas, quot iocos, quot ludibria in plateis, è fenestris, à malis ciuibus, & incolis qui lætabantur, quasi in messe & vindemia, iam sanctæ genæ tumebant ob alapas, iam oculi & aures mædebant sanguineo rore, & guttis noctium seu tenebrarum.

ODirum iter! qualis hic Domini comitatus? qui paulò ante per eandem viam tanto cum honore & populi applausu urbem illam ingre-